

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił M. S. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, iż w dniu 11.04.2016r., wnioskodawca złożył wnioski o ustalenie uprawnień do emerytury pomostowej, a decyzją z dnia 7.06.2016r., ZUS odmówił prawa do tego świadczenia, z przyczyn, wskazanych w uzasadnieniu decyzji. ZUS odmawia wszczęcia postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia prawa do emerytury pomostowej, ponieważ, do złożonego wniosku z dnia 15.11.2017r., nie zostały dołączone nowe dowody, mogące mieć wpływ na wcześniej wydaną decyzję.

/decyzja k. 49 akt ZUS/

M. S., reprezentowany przez pełnomocnika, zaskarżył w/w decyzję w całości i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie skarżącemu prawa do emerytury pomostowej i zwrot kosztów procesu, według norm przepisanych. Podniósł, że w okresie od 19.06.1974r. do 31.12.1999r. wnioskodawca był zatrudniony w zakładzie (...) S.A w Ł., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał prace w magazynie skór na stanowisku robotnika magazynowego – tj. wymienioną w wykazie A, dział VII poz. 10 pkt 3 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach przemysłu chemicznego i lekkiego – prace w magazynach skór surowych (garbarnie, skup) – robotnik magazynowy, a dowodem jest świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 31.12.1999r. .

(odwołanie k. 3-4, kserokopia świadectwa w szczególnych warunkach k. 6)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podając te same argumenty co w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź ZUS na odwołanie – k. 7)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. urodził się (...) Posiada podstawowe wykształcenie .

(bezsporne)

Wnioskodawca w okresie od 19 czerwca 1974 r. 31 grudnia 1999 r. był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna w Ł. w pełnym wymiarze, choć skróconym, z uwagi na szczególne warunki pracy – do 7 godzin - czasie pracy. Wykonywał obowiązki zawodowe od godziny 7 do 14. Od początku zatrudnienia zajmował stanowisko – robotnika magazynowego, W magazynie: wydawał środki chemiczne: kwasy, amoniak, chromal, barwniki, lakiery do skór, tłuszcze emulgujące. Ważył środki chemiczne w torebkach, kwasy w wiaderkach. Do magazynu przywożone były skóry surowe. Wnioskodawca liczył skóry, solił je, woskował, i umieszczał na paletach, wózkiem wwoził na wag i poddawał wazeni, następnie umieszczał je w magazynie. Po zakończeniu prac w magazynie, przechodził do działu tzw. „mokrego” Przewoził mokre skóry na produkcję, wrzucał je do bębna – ręcznej. Wyposażony był w rękawice, fartuch wodoodporny, długie kalosze.

Od 1.01.1980r. wnioskodawcy, zakład pracy powierzył czynności, oprócz – robotnika magazynowego, także brakarza surowca, Jako brakarz, wnioskodawca sprawdzała czy skóry nie są porysowane, oddzielając skóry z zarysowaniami, od tych, bez zarysowań,. Jako brakarz także wykonywał czynności cyplowania skór czyli odcinania nierówności skóry; za pomocą maszyny „odmieśniarki”, ściągał ze skóry resztki, flaki itp., odpady skór surowych, skupowanych bezpośrednio od rolników. Na produkcji moczył skóry w siarczku sodu, aby oddzielić włosy. Wykonywał także czynności w dziale Produkcja Środków Pomocniczych, wlewając środki chemiczne do kadzi, i po ich zmieszaniu, rozlewając do beczek, które wywoził na plac przy zakładzie pracy. Pracował w magazynie przy czynnościach

wymienionych wyżej i przy skupie skór, który także odbywał się w magazynie oraz w garbarni, w której posypywał , częściowo zakonserwowane skóry mokre – solą . Wykonywał czynności polegające na garbowaniu i wykańczaniu skór czyli natryskiwaniu skór pastą garbarską i utrwalaniem lakierem .

W magazynie i w dziale produkcyjnym był bardzo agresywny, drażniący , zapach , były obecne robaki.

Wnioskodawca, od 16.07.1990r., ponosił wspólną materialną odpowiedzialność za mienie magazynu.

Zakład pracy wypłacał dodatek za pracę w szkodliwych warunkach i oferował mleko .

(akta osobowe , w tym : angaże, kartoteka zarobkowa z odnotowanymi wypłatami dodatku za szkodliwe warunki pracy, k. 25 , zeznania świadków: M. K., J. P., wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 11.04.2018r. płyta CD k 32)

Zakład pracy, (...) Spółka Akcyjna, wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach i wskazał, że ubezpieczony podczas zatrudnienia w okresie od 19.06.1974 r. do 31 grudnia 1999 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w magazynie skór na stanowisku robotnik magazynowy ,wymienionym w wykazie A, dziale VII poz. 10 pkt 3 , wykazu, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia (...) i L nr 7 z dnia 7.07. 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy przemysłu chemicznego i lekkiego.

(kserokopia świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach – k.6)

Obecnie wnioskodawca nie pozostaje w stosunku zatrudnienia.

(bezsporne)

Wnioskodawca udokumentował w sposób niesporny ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat, 6 miesięcy, 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(wyliczenia ZUS)

W dniu 11 kwietnia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę pomostową .

(wniosek – k. 1 – 7 akt ZUS)

Decyzją z dnia 7 czerwca 2016r. ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej, ponieważ na dzień 1.01.2009r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 15 lat.

W uzasadnieniu tej decyzji, ZUS wskazał , że nie uwzględnił okresu pracy 19.06.1974-31.12.1999r. jako pracy w szczególnych warunkach, ponieważ zakład pracy nie potwierdził, że w tych okresach wnioskodawca wykonywał prace, wymienione w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych

(decyzja z dnia 7.06.2016r. k. 35 akt ZUS)

Ponowny wniosek o emeryturę pomostową wnioskodawca złożył 15 listopada 2017r.

Zaskarżoną decyzją , ZUS odmówił prawa do emerytury.

/decyzja k. 49 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych, przez ZUS i przez Sąd, dowodów w postaci dokumentów, w tym akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Spółce Akcyjnej (...) , oraz osobowych źródeł dowodowych, w postaci zeznań wnioskodawcy, świadków M. K., bezpośredniej przełożonej wnioskodawcy od 1982r., i J. P., współpracownika wnioskodawcy w magazynie od 1982r. . Zgromadzonym dowodom, Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron,

a jednocześnie pracowników tego samego zakładu, od 1982r. , a więc w czasie , w którym pracował wnioskodawca, nie budzą wątpliwości, przy ocenie ich wiarygodności, są logiczne, konsekwentne, nie są sprzeczne wzajemnie ze sobą ani z treścią, załączonych do akt sprawy dokumentów, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu, zeznania wnioskodawcy, świadków, potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 965), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 **rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.** w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 1, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Zgodnie z treścią **art. 49 cyt.** Ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej, przysługuje również osobie, która, po dniu 31.12.2008r., nie wykonywała prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12, w dniu wejścia w życie ustawy, miała, wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach (...), w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W przedmiotowym stanie faktycznym, nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie pozostaje także w stosunku pracy. W ocenie Sądu, wnioskodawca spełnia również warunek posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie wynika, iż wnioskodawca, w okresie od 19 czerwca 1974 r. 31 grudnia 1999 r. był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna w Ł. w pełnym wymiarze, choć skróconym, w uwagi na – szczególne warunki pracy – do 7 godzin czasie pracy. Wykonywał obowiązki zawodowe od godziny 7 do 14. Od początku zatrudnienia zajmował stanowisko – robotnika magazynowego, W magazynie: wydawał środki chemiczne: kwasy, amoniak, chromal, barwniki, lakiery do skór, tłuszcze emulgujące. Ważył środki chemiczne w torebkach, kwasy w wiaderkach. Do magazynu przywożone były skóry surowe. Wnioskodawca liczył skóry, solił je, woskował, i umieszczał na paletach, wózkami wwoził na wag i poddawał ważeniu, następnie umieszczał je w magazynie. Po zakończeniu prac w magazynie, przechodził do działu tzw. „mokrego” Przewoził mokre skóry na produkcję, wrzucał je do bębna – ręcznej. Wyposażony był w rękawice, fartuch wodoodporny, długie kalosze.

Od 1.01.1980r. wnioskodawcy, zakład pracy powierzył czynności, oprócz – robotnika magazynowego, także brakarza surowca, Jako brakarz, wnioskodawca sprawdzała czy skóry nie są porysowane, oddzielając skóry z zarysowaniami, od tych, bez zarysowań,. Jako brakarz także wykonywał czynności cyplowania skór czyli odcinania nierówności skóry; za pomocą maszyny „odmieśniarki”, ściągał ze skóry resztki, flaki itp., odpady skór surowych, skupowanych bezpośrednio od rolników. Na produkcji moczył skóry w siarczku sodu, aby oddzielić włosy. Wykonywał także czynności w dziale Produkcja Środków Pomocniczych, wlewając środki chemiczne do kadzi, i po ich zmieszaniu, rozlewając do beczek, które wywoził na plac przy zakładzie pracy. Pracował w magazynie, przy czynnościach, wymienionych wyżej i przy skupie skór, który także odbywał się w magazynie oraz w garbarni, w której posypywał, częściowo zakonserwowane skóry mokre – solą. Wykonywał czynności polegające na garbowaniu i wykańczaniu skór czyli natryskiwaniu skór pastą garbarską i utrwalaniem lakierem.

W magazynie i w dziale produkcyjnym był bardzo agresywny, drażniący, zapach, były obecne robaki.

Wnioskodawca, od 16.07.1990r., ponosił wspólną materialną odpowiedzialność za mienie magazynu.

Zakład pracy wypłacał dodatek za pracę w szkodliwych warunkach i oferował mleko.

Zakład pracy, (...) Spółka Akcyjna, wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach i wskazał, że ubezpieczony podczas zatrudnienia w okresie od 19.06.1974 r. do 31 grudnia 1999 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w magazynie skór na stanowisku robotnik

magazynowy, wymienionym w wykazie A, dziale VII poz. 10 pkt 3, wykazu, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia (...) i L nr 7 z dnia 7.07.1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy przemysłu chemicznego i lekkiego.

Pracę **robotnika magazynowego** zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych. Stanowisko to wymienione zostało w Wykazie A, Dziale VII, poz. 10 prace w magazynach skór surowych (garbarnie, skup) - cyt. rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.

Pomocnicze znaczenie, w tym zakresie, stanowi wykaz, zawarty w załączniku nr 1 do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7.07.1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy przemysłu chemicznego i lekkiego **wykaz A Dział VII poz. 10 pkt 2 - brakarz surowca i pkt 3 – robotnik magazynowy**

Te czynności czyli prace garbarskie bezpośrednio przy obróbce mokrych skór, wymienione są w **załączniku nr 1 poz. 33** cyt. Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 965)

Praca w warunkach szczególnych to praca, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki i pracę taką pracownik musi wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku, aby nabyć prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Bezspornym jest fakt, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach po 31.12.2008r., ale wykonywał prace w szczególnych warunkach, w wymiarze przekraczającym 15 lat do dnia 1.01.1999r., w rozumieniu art. 3 ust., 1 cyt. Ustawy o emeryturach pomostowych, prace, wymienione w załączniku nr 1 do ustawy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy zatem stwierdzić, iż zgodnie z niekwestionowanymi ustaleniami dokonanymi w toku postępowania, na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca wykazał okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 25 lat 6 miesięcy i 12 dni, okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż w szczególnych warunkach wynoszący 25 lat 6 miesięcy i 12 dni.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie, wnioskodawca w sposób niewątpliwy, wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca spełnia, także, wszystkie pozostałe wymagane przepisami prawa przesłanki, zarówno w zakresie stażu pracy oraz nie pozostawiania w stosunku pracy, jak i wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek w dniu 15.11.2017 r., zatem prawo do emerytury, należało wnioskodawcy przyznać od tego dnia.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc i § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 zm. Dz. U z 2016r. poz. 1668), Sąd zasądził w pkt 2 wyroku od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wypożyczając akta rentowe.